

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1321/2022
06.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 219/21 од 04.04.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-418/22 од 11.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 219/21 од 04.04.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-418/22 од 11.08.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 98. и 100. Кривичног законика, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К бр. 219/21 од 04.04.2022. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-418/22 од 11.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 219/21 од 04.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Бојић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или само другостепену одлуку и предмет врати том суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојића, је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 98. и 100. КЗ, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да су судови погрешно применили закон када су као отежавајућу околност третирали ранију осуђиваност окривљеног и то из 2011. године, а за које осуде је наступила законска рехабилитација.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни четири, став пет, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је првостепени суд повредио кривични закон када је радње окривљеног квалификовао као кривично дело из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац окривљеног наводи да се суд позивао на доказе, који такву правну квалификацију чине погрешном. Наиме, повреда оштећене која је била основ за овакву правну квалификацију (члан 194. став 3. у вези става 1. КЗ) је трауматско пуцање бубне опне и површинска повреда главе у пределу левог уха, која је у овом конкретном поступку третирана као тешка телесна повреда. У вези са изнетим, бранилац износи сопствену оцену налаза и мишљења судског вештака ОРЛ др Слађане Мајсторовић цитирајући у претежном делу исти, из којег извлачи закључак да се у конкретном случају не може радити о тешкој телесној повреди, већ о лакој телесној повреди. Такође, бранилац сматра да јавни тужилац, по принципу терета доказивања, није доказао постојање тешке телесне повреде као основа за ову правну квалификацију. Налаз вештака указује на нужност прегледа оштећене 6 месеци након што је повреда нанета, а што није учињено. О тежини ове повреде управо због своје специфичности, након контролног прегледа се тек може судско-медицински вештак изјаснити о тежини повреде, а што у конкретном случају није учињено. Овакав пропуст током поступка не може се узимати као нешто што ће бити на штету окривљеног, напротив, уколико тежина повреде због изостанка контролног прегледа у поступку није поуздано утврђена, та чињеница се мора третирали на начин да јавни тужилац није доказао постојање такве повреде. Поред изнетог, бранилац оспорава и утврђено чињенично стање везано за механизам настанка повреде. На описани начин, по ставу Врховног

касационог суда бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за тежину повреде оштећене и механизам настанка исте.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреду закона из члана 16. став 2. и члана 572. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, као и због повреда закона из члана 16. став 2. и члана 572. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић